ШТО ПАВІНЕН ВЕДАЦЬ КОЖНЫ ВЫБАРШЧЫК

АБ ПАРАДКУ ГАЛАСАВАННЯ Ў ВЯРХОЎНЫ СОВЕТ СССР

На прадвыбарчых сходах рабочых, калгаснікаў, служачых, у чырвонаармейскіх часцях і навучальных установах па меры набліжэння дня выбараў у Вярхоўны Совет СССР — 12 снежня усё больш і больш цікавяцца парадкам галасавання. Найбольш часта дакладчыкам на сходах, прапагандыстам у гуртках задаецца пытанне:

— Якім чынам выбары у Вярхоўны Совет па усёй неасяжнай краіне будуць адбывацца ў адзін дзень?

Так, выбары ў Вярхоўны Совет СССР будуць адбывацца на працягу аднаго дня па усяму Советскаму Саюзу — ад Балтікі да Ціхага акіяна, ад Батумі на поўдні да вострава Рудольфа на поўначы. Днём выбараў, як вядома, ЦВК Саюза зацвердзіў 12 снежня, дзень нерабочы ў горадзе і ў вёсны. 12 снежня з 6 гадзін раніцы да 12 гадзін ночы ўсе 100 з лішнім мільёнаў совецкіх выбаршчыкаў, дзе-б яны ні знаходзіліся ў гэты час, павінны зыканаць свой грамадзянскі доўг — прыняць удзел у выбарах дэпутатаў у Вярхоўны Совет СССР.

Як вядома з «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР», галасаванне праводзіцца па выбарчых участках. Штодзённа на працягу апошніх дванаццаці дзён перад днём выбараў Участковая выбарчая камісія праз друк і іншымі спосабамі, якія ёсць у яе распараджэнні, апавяшчае выбаршчыкаў аб дні і месцы выбараў.

Месца выбараў устанаўліваецца Участковай выбарчай камісіяй. Зусім ясна, што памяшканне, дзе будзе праводзіцца галасаванне, павінна быць дастатковым для таго, каб усе выбаршчыкі данага участка маглі на працягу аднаго дня ажыццявіць сваё выбарчае права.

Кожны выбаршчык галасуе асабіста, з'яўляючыся для гэтага ў выбарчае памяшканне. Тут ён прад'яўляе сакратару ўчастковай выбарчай камісіі пашпарт, ці калгасную кніжку, ці профсаюзны білет, ці іншае пасведчанне асобы, і пасля праверкі па спісу выбаршчыкаў і адпаведнай адзнакі ў спісу, якая паказвае, што ён з'явіўся на выбары, выбаршчык атрымоўвае бюлетэні і канверт устаноўленага ўзору. Адзін бюлетэнь выдаецца для выбараў дэпутатаў у Совет Саюза, другі—для выбараў дэпутата ў Совет Нацыянальнасцей. Грамадзяне, якія жывуць ці знаходзяцца на тэрыторыі аўтаномных рэспублік, аўтаномных абласцей і нацыянальных акруг, атрымаюць яшчэ трэці бюлетэнь — для выбараў дэпутата ў Совет Нацыянальнасцей ад сваіх аўтаномных утварэнняў і нацыянальных акруг, якія пасылаюць, згодна Сталінскай Канстытуцыі, дэпутатаў у Совет Нацыянальнасцей.

Бюлетэні ў адпаведнасці з артыкулам 80 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет СССР» павінны быць запячатаны ў адзін канверт і апушчаны ў адну выбарчую скрынку (урну). У памяшканні для выбараў выдзяляецца для запаўнення бюлетэняў асобны пакой, у якім 12 снежня з 6 гадзін раніцы да 12 гадзін ночы забараняецца прысутнічаць каго-б там ні было, апрача галасуючых. Члены Участковай выбарчай камісіі таксама не маюць права ўваходзіць у гэты пакой. Калі Участковая выбарчая камісія дапускае ў пакой для запаўнення бюлетэняў адначасова некалькі выбаршчыкаў, пакой гэты павінен быць абсталяван перагародкамі і шырмамі так, каб у кожнай кабінцы ці ізаляванай частцы пакоя адначасова запаўняў бюлетэнь толькі адзін выбаршчык.

У памяшканні, дзе адбываецца запаўненне бюлетэняў, патрэбна мець стол, стул, чарнільніцу, ручку — больш нічога. Калі памяшканне разгароджана на некалькі ізаляваных аддзяленняў, то у кожным з іх павінен быць невялікі стол, стул, чарнільніца і ручка. У памяшканні, дзе адбываецца галасаванне, павінен захоўвацца парадак. Самая працэдура галасавання праводзіцца шляхам апускання ў выбарчую скрынку (урну) бюлетэняў з прозвішчам кандыдата ў дэпутаты Совета Саюза і з прозвішчам кандыдата ў дэпутаты Совета Нацыянальнасцей, запячатаных у адным канверце.

Выбаршчыкі, якія не маюць магчымасці ў сілу непісьменнасці ці якога-небудзь фізічнага недахопу самастойна запоўніць выбарчыя бюлетэні, маюць права запрасіць у пакой, дзе запаўняюцца выбарчыя бюлетэні, любога другога выбаршчыка для запаўнення выбарчых бюлетэняў.

Роўна ў 12 гадзін ночы дня выбараў старшыня Участковай выбарчай камісіі абвяшчае падачу галасоў закончанай.

Участковая выбарчая камісія прыступае да ўскрыцця выбарчых скрынак, каб правесці ў прысутнасці спецыяльна на то ўпаўнаважаных прадстаўнікоў грамадскіх арганізацый і таварыств працоўных, а таксама прадстаўнікоў друку падлік галасоў і, стала быць, вызначыць рэзультаты галасавання.

(З газеты «Правда»).

ПАТРЭБНА ПРАВЯРАЦЬ І ДАПАМАГАЦЬ

Партыйная арганізацыя даверыла мне вялікую і адказную работу, вылучыўшы мяне прапагандыстам. Я пастараюся пабальшэвіцку апраўдаць давер'е партыі.

Прапагандысцкая работа для мяне новая і я хачу, каб мне, ды і ўсім прапагандыстам была аказана з боку нашага парткабінета належная ўвага. Патрэбна, каб да кожных заняткаў прапагандысты былі забяспечаны высокакваліфікаваным кіраўніком семінара і кансультантамі. Я упершыню праводжу заняткі гуртка і хацеў-бы, каб з боку парткабінета была аказана мне дапамога ў складанні плана заняткаў і канспекта.

У кабінеце часта няма падабранай літаратуры да заняткаў і зусім адсутнічаюць наглядныя дапаможнікі.

Трэба таксама наладзіць абмен вопытам работы прапагандыстаў.

РУСІНАЎ.

Хроніка

* У пачатку гэтага месяца распачала работу школа матацыклістаў у складзе 5 груп па 25 чалавек у кожнай. Заняткі праходзяць без адрыву ад вучобы. Да кастрычніцкіх свят адбудзецца выпуск адной групы у колькасці 20 чалавек.

* З 25 кастрычніка пачынае работу школа аўтамабілістаў у ліку 50 чалавек.

* Пры прафкоме працуюць мастацкія гурткі студэнцкай самадзейнасці: народных танцаў пад кіраўніцтвам хорэографа т. Алексютовіча, домравы — над кіраўніцтвам т. Дрэмлюка і харавы гурток над кіраўніцтвам кампазітара Сакалоўскага.

* 4 лістапада прафком праводзіць у 313 аудыторыі вечар совецкай музыкі.

* 5 лістапада адбудуцца вечары студэнцкай самадзейнасці па факультэтах.

* 6 лістапада адбудзецца ўрачысты вечар, прысвечаны Вялікай Кастрычніцкай рэволюцыі. Пасля вечара—канцэрт сіламі студэнцкай самадзейнасці.

* 7 лістапада ў 313 аудыторыі кіно.

* 8 лістапада ў актавай зале адбудзецца вялікі канцэрт сіламі лепшых актораў БССР.

НА ЗДЫМКУ: група дзяўчат-фізкультурніц — удзельніц Варашылаўскага кроса — Барысевіч, Стюлькевіч, Русецкая, Еромёнка і Залатарэнка.

Варашылаўскі крос

★ ★ ★

КАМАНДА БДУ ЗАНЯЛА ПЕРШАЕ МЕСЦА

12 кастрычніка адбыўся масавы асенні крос імя маршала Совецкага Саюза тав. Варашылава. Задача кроса—падвядзенне вынікаў лёгка-атлетычнага сезона і здача норм па бегу на значок ГПА другой ступені.

Наша каманда выступала ў першай групе спартыўных добраахвотных таварыстваў. Усяго было каля 10 тысяч удзельнікаў. Гэта былі самыя вялікія спаборніцтвы, калі-небудзь праводзімыя ў горадзе.

БДУ выставіў каманду ў складзе 14 мужчын і 6 жанчын. Да кроса мы рыхтаваліся даволі сур'ёзна, з 1 кастрычніка правялі 5 трэніровак.

Дыстанцыі кроса былі па перасечанай мясцовасці. Каманда БДУ заняла першае месца і атрымала прыз Дома Чырвонай Арміі імя тав. Варашылава.

З удзельнікаў каманды добрыя рэзультаты паказалі: тт. Барысевіч, Крышчановіч, Стюлькевіч, Сідарэнка, Лісаковіч.

Трэба адзначыць, што фізкультурная кафедра БДУ не прымала ўдзелу ў падрыхтоўцы да кроса.

Б.

УНІВЕРСІТЭЦКІ ЛЕКТОРЫЙ

Комсамольскі камітэт, прафком і навучальная частка арганізавалі для студэнтаў і навуковых работнікаў універсітэта лекторый. Работа лекторыя пачалася з лекцыі дацэнта Ефімава: «Барацьба кітайскага народа за сваю незалежнасць» і даклада тав. Каліны аб ціхаакіянскай праблеме».

20 і 21 кастрычніка адбыліся лекцыі прафесара Годнева «XX год совецкай біяхіміі і фізіялогіі», прафесара Базілеўскага «Дасягненні совецкай астраноміі за XX год».

БЫТ—НЕ АСАБІСТАЯ СПРАВА

Мы любим парад,
    нарядную песню,
Говорим красиво,
    выходя на митинг.
Но часто под этим —
    покрытый плесенью,
Старенький-старенький бытик.

В. Маяковский.

Мы—пакаленне, «народжанае бурай», жывем у вясну чалавечага шчасця, і ўсямерна змагаемся за новы, здаровы, культурны быт. Мы з усёй рашучасцю, з усёй сілай выступае супроць хуліганаў, дэбашыраў, супроць людзей, якія загразлі ў п'янстве, нячэсных у адносінах да жанчыны, да таварыша, да абавязкаў, людзей, якія апаганьваюць нашу прыгожую совецкую сапраўднасць.

Нам добра вядома, што ворагі народа рабілі стаўкі на бытавое разлажэнне нашай моладзі, і ў першую чаргу праз п'янкі. Банда фашысцкіх мярзотнікаў старанна распаўсюджвала «чуждыя большэвізму ўяўленні аб быце, як аб асабістай, прыватнай справе, якая не мае, нібыта, адносін да палітыкі».

Гэта варожая «тэорыя», што, быццам, быт — асабістая, прыватная справа, мела месца і ў БДУ. Трэба прама сказаць, што у нас на быт глядзелі скрозь пальцы, як на другарадную пабочную справу. І, зразумела, гэта скарыстоўвалі розныя нягоднікі.

Сёння мы выносім на суд нашай грамадскасці пошлыя, абывацельскія дзеянні і ўчынкі.

На гістарычным факультэце студэнта Емельяновіча (для яснасці адзначым, што Емельяновіча зараз няма ва універсітэце. Ён атрымаў на-днях гадавы водпуск, але яго брудныя справы заслугоўваюць увагі, каб аб іх пісаць і зрабіць належны вывад) лічылі добрым таварышом, ціхім, спакойным і нават наіўным хлопцам. Але тут глыбока памыліліся. «У ціхім балоце — усе чэрці водзяцца». Емельяновіч, як кажуць, аказаўся «ящиком Пандоры», пягоднікам у поўным сэнсе гэтага слова.

У канцы 1935 года Емельяновіч пакахаў (?!) дзяўчыну, студэнтку, комсамолку Гранчык Аню і затым неўзабаве на ёй ажаніўся. Ну, справа не ў гэтым. Уся бяда заключаецца у тым, што ён канчаткова страціў чалавечае аблічча, пачаў запоям жуціць і ўсімі сродкамі і спосабамі здзекавацца над маладой жанчынай. Даходзіла да таго, што гэты наглец зневажаў Гранчык на кожным кроку і ні адзін раз прабаваў пусціць у ход кулакі; кожны месяц забіраў у яе стыпендыю; і прапіваў, а яна сядзела не еўшы. Горш таго, калі ў Гранчык не было грошай, Емельяновіч прымушаў яе пазычаць чырвонцы для выпіўкі. І, нарэшце, гэтай вясной Емельяновіч канчаткова «разлюбіў» Гранчык і ажаніўся на другой дзяўчыне, якую ўжо таксама... пакінуў.

Усе гэтыя факты, як пяруном і маланкай атлушаць быўшых гістфакаўскіх «начальнікаў» Багалюбава і Мельнічонка. Факультэцкія «шляпы» не ведалі і таго, што Емельяновіч канчаткова заграз у п'янстве, прапіў апошняе пальто, скрыпку і іншыя рэчы. За бытавое разлажэнне яго выключылі з таварыства сляпых, і вось пасля гэтага ён бярэ водпуск з універсітэта. Бясспрэчна, гэты водпуск трэба расцэньваць, як своеасаблівую шырму, за якую Емельяновіч схаваўся, каб не адказваць за свае брудныя справы перад студэнцкай грамадскасцю.

Нас асабліва здзіўляе і такі агідны факт, што ў БДУ «не ведаюць», што студэнт V курса фізмата, комсамолец Харлан пакінуў дзяўчыну з дзіцём на руках. Гэты «прахвост» «цаніў і нежыў» дзяўчыну толькі да таго часу, пакуль яна не стала маці. Дзе быў у Харлана чалавечы твар, калі ён рашуча адвярнуўся ад дзяўчыны у той момант, калі да яе павінна была быць асаблівая павага і клопаты.

Заліваючыся горкімі слязьмі, жанчына ў мінулым годзе прыходзіла ў камітэт комсамола і пераканальна прасіла, каб уздзейнічалі на Харлана і прымусілі нягодніка дапамагаць у выхаванні дзіцяці.

Але авохці! У камітэце комсамола абмежаваліся тым, што паспачувалі, паціскалі плячамі і на гэтым справу замялі, зацёрлі, а прахадзімец Харлан увільваў ад уплаты аліментаў. Аднак гэты нумар не прайшоў. На баку аховы інтарэсаў мацярынства ў нас стаяць совецкія законы.

Заслугоўвае ўвагі, каб пісаць, гаварыць і вучыць на гэтым другіх і тое, што некаторыя студэнты ў быту набылі сабе сумную славу «куцілкі і дэбашора». Мы ўсе нядаўна чыталі загад па БДУ, дзе ўказвалася, што студэнтам Тупіцу (3-ці курс хімфака) і Тамашову (2-гі курс гістфака) абвяшчаецца суровая вымова за хуліганства. Многім не ясна, у чым выразілася гэта хуліганства. Мы пастараемся тут даць кароткія каментарыі да загада рэктара.

У адзін з вераснёўскіх вечароў гэтыя два неразлучныя сябры па бутэльцы Тупіца і Тамашоў напіліся да непрытомнасці і накіраваліся ў горад паказаць свае п'яныя твары, а затым зайшлі ў рэстаран па Совецкай і пачалі там зневажаць афіцыянтак. За апошніх заступіліся ваенныя. Вось тут і адбылося тое, што называецца «дэбош ў нецвярозым віідзе».

Нашых неразлучных сяброў па «куцяжу і дэбошу» прама з рэстарана запрасілі, куды гэта належыць, і вось там, дзе гэта належыць, яны адпачывалі блізка каля месяца. Зараз вядзецца следства і, бясспрэчна, будзе суд. Партарганізацыя выключыла Тупіцу з кандыдатаў партыі, а камітэт комсамола выключыў Тамашова з членаў ЛКСМБ. Наша універсітэцкая грамадскасць заклейміць гнусныя, хуліганскія дзеянні Тупіцы і Тамашова.

Нарэшце, некалькі слоў пра студэнта III курс гістфака, комсамольца Косцю Германа. Пра яго многа гаварылі на сходах, што ён распушчан у быту, вельмі часта прыходзіць у інтэрнат позна ноччу, але ўсе гэтыя сігналы астаюцца, як енк у пустыні. Ніхто і ніколі сур'ёзна не заняўся Германам, хаця ён, як і ўсе вышэй указаныя «персоны», на кожным кроку парушае правіла, агульнасумеснага соцыялістычнага жыцця. І зараз, калі стала вядома, што вясной гэтага года Герман, сабраўшы на лячэнне ад розных устаноў буйную суму грошай (каля 2 тысяч руб.), прапіў іх, прагуляў — яму ніхто і нічога не гаворыць.

Трэба яшчэ і яшчэ раз падкрэсліць, што пытаннем быта, пытаннем асабістага жыцця студэнтаў, пытаннямі этыкі і маралі у нас не займаліся і зараз не займаюцца. Трэба, нарэшце, зразумець, што быт—гэта не асабістая справа.

Я. ПАЎЛОЎСКІ.

Менск, друкарня «Звязды». Галоўлітбел № 3306. Тыраж 1000 экз. Адказ. рэдактар Л. КАМІНСКІ.